

Høring – forskrift om overgangsregler om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter

Skatteloven § 6-83 om særfradrag for usedvanlig store kostnader ved sykdom er vedtatt opphevet fra og med inntektsåret 2012, og de frigjorte midlene skal brukes til å styrke eksisterende støtteordninger.

Det er gitt følgende overgangsregel:

”Skattyter som har fått særfradrag for store sykdomsutgifter etter skatteloven § 6-83 for inntektsårene 2010 og 2011, gis særfradrag for store sykdomsutgifter på tilsvarende vilkår for inntektsårene 2012, 2013 og 2014. Departementet kan i forskrift gi regler om begrensning av fradragsretten etter første punktum.”

Særfradraget skal fases ut ved en kombinasjon av tre tiltak, jfr. Prop. 1 LS (2011-2012) Skatter, avgifter og toll 2012:

- Ordningen stenges for nye brukere fra og med inntektsåret 2012. Særfradrag for 2012 til 2014 gis derfor bare til skattytere som har fått særfradrag for inntektsårene 2010 og 2011.
- Utgifter til tannbehandling, boligtilpasning og transport tas ut av særfradragsordningen fra 2012.
- Fradragets størrelse trappes ned gradvis ved at det gis fradrag for 67 prosent av fradragsberettiget beløp for 2013 og med 33 prosent av fradragsberettiget beløp for 2014. Særfradragsordningen vil være helt utfaset fra og med inntektsåret 2015.

AVYO's merknader:

I vår høringsuttalelse 5.8.10 var vi kritiske til forslaget om å fjerne særfradraget for store sykdomsutgifter, der vi blant annet skrev:

”AVYO er enig i at dagens særfradragsordning for store sykdomsutgifter trenger å forbedres. Vi er imidlertid uenig i og kritiske til forslaget om å avvikle hele særfradragsordningen for store sykdomsutgifter, uten at det er vurdert og foreligger konkrete forslag til stønadsordninger som skal erstatte særfradraget. Vi oppfatter arbeidsgruppens forslag som en reell skatteskjerpelse for skatteyttere med store sykdomsutgifter som har benyttet særfradragsordningen til nå, når det ikke er foreslått noen konkrete kompensasjonsordninger. En forbedring av fradragsordningen, som skissert i rapporten, mener vi vil være et reelt alternativ til forslaget om å fjerne ordningen helt.”

Etter høringsrunden er det vedtatt å fjerne særfradraget for store sykdomsutgifter fra og med inntektsåret 2012, og med overgangsregler til og med inntektsåret 2014.



I vedtaket om å fjerne særfradraget er det sagt at de frigjorte midlene skal brukes til å styrke eksisterende støtteordninger.

AVYO oppfatter at forslaget til forskrifter om overgangsregler om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter er en videreføring av vedtaket om å oppheve særfradraget og de gitte overgangsreglene.

AVYO er imidlertid sterkt kritisk til at det ikke foreligger konkrete planer eller forslag til hvordan de frigjorte midlene skal brukes til å styrke eksisterende støtteordninger. Vi oppfatter at effekten av dette er en reell skatteskjerpelse for skattytere med store sykdomsutgifter, og som er svært uheldig.

Vi vil peke på noen områder der bortfall av særfradraget får store konsekvenser:

- Mange har store utgifter til tannbehandling, og som i svært liten grad refunderes etter dagens ordninger i folketrygden.
- Når særfradrag til transport skal utgå allerede fra 2012, vil det i særlig grad ramme rullestolbrukere med store biler og lang kjørelengde. Disse har ekstra høye drivstoff- og bomutgifter, høyere forsikringer, økt slitasje på bil og utstyr, og som i liten grad dekkes av nåværende støtteordninger.
- Rullestolbrukere og brukere av krykker og proteser har ekstra stor slitasje av klær, og dagens grunnstønad dekker ikke opp disse ekstrautgiftene.
- Mange som har behov for spesialtilpasset bolig på grunn av sykdom blir sterkt rammet av at særfradraget skal utgå allerede fra 2012, når det ikke er satt inn kompensierende støtteordninger.
- Mange kronisk syke som har store utgifter til medisiner og diverse behandlinger som ikke dekkes av folketrygden.
- For de svakest økonomisk stilte vil bortfall av særfradrag og manglende støtteordninger kunne få alvorlige konsekvenser.

Vi mener at dekning av ekstrautgifter vil kunne være avgjørende for mange funksjonshemmede å kunne fortsette i arbeidslivet. Dersom resultatet av dårligere dekning av ekstrautgifter på grunn av sykdom blir at færre med nedsatt funksjonsevne kommer i eller fortsetter i arbeid, mener vi dette er i strid med arbeidslinjen og IA-avtalens mål.

Oppsummering:

AVYO er sterkt kritisk til at det ikke foreligger konkrete forslag til hvordan de frigjorte midlene fra opphør av særfradraget skal brukes til å styrke eksisterende støtteordninger.

Dette vil ramme sterkt mange med kroniske sykdommer og med nedsatt funksjonsevne.

Vi mener eksisterende støtteordninger må utvides og styrkes, og som må innføres parallelt med utfasingen av særfradraget.

Dersom utvidede eller ny støtteordninger legges til HELFO eller NAV, må etatene få tilført ekstra ressurser til å utføre de nye oppgavene.

Med vennlig hilsen
AVYO
Anne S. Henriksen
Leder

Per Jørgen Halvorsen
Rådgiver